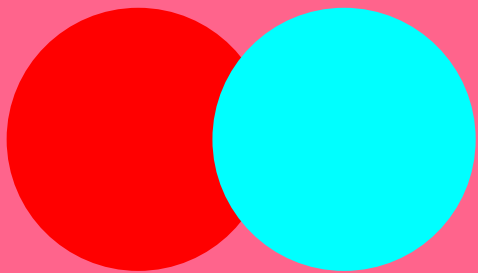

TÁN- DEM MU- PIA 2020

17.09.2020 / 18.10.2020
MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT

UNIVERSITAT D'ALACANT

Manuel Palomar Sanz
RECTOR

Carles Cortés Orts
VICERECTOR DE CULTURA, ESPORT I LLENGÜES

UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ DE ELCHE

Juan José Ruiz Martínez
RECTOR

Tatiana Sentamans Gómez
VICERECTORA DE CULTURA

TÀNDEM MUPIA 2020

MÁSTER EN PROYECTO E INVESTIGACIÓN EN ARTE.
UNIVERSIDAD MIGUEL HERNÁNDEZ DE ELCHE (UMH)
ORGANITZA I PRODUEIX / ORGANIZA Y PRODUCE
Annamaria Parejo Ripoll, Bernabé Gómez Moreno,
Diana Chen, Susana Guerrero, Borja Fernández, Alfonso
Sánchez Luna, Esther Yébenes, José Luis Lozano, Rafa
Soria (deGal), David Trujillo, Olga Kaplina, Iván Albalate,
Manolo Puig, Inma Mengual.

Museu de la Universitat d'Alacant. MUA
17.09.2020 / 18.10.2020
SALA COOL

EXPOSICIÓ / EXPOSICIÓN

COMISARIAT / COMISARIADO
José Luis Lozano Jiménez

COORDINACIÓ / COORDINACIÓN
Sofía Martín Escribano. MUA

DISSENY / DISEÑO
David Alpañez Serrano. MUA
Stefano Beltrán Bonella. MUA

PUBLICACIÓ / PUBLICACIÓN

COORDINACIÓ / COORDINACIÓN
Sofía Martín Escribano. MUA

DISSENY / DISEÑO
Bernabé Gómez Moreno. MUA

TRADUCCIONS / TRADUCCIONES
Servei de Llengües

ISBN: 978-84-122554-5-4

© De l'edició, Museu de la Universitat d'Alacant. MUA

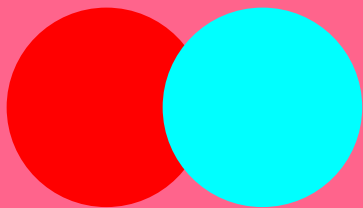
© Dels textos, els autors i autores

© De les imatges, els autors i autores.

© De les imatges, Rafa Soria, p5. p7

Tàn- dem en el con- text uni- versi- tari

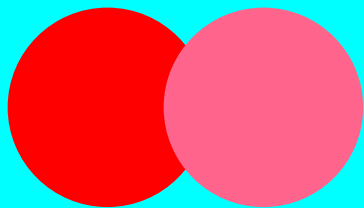

L'Exposició *Tàndem Mupia 2020* és una mostra col·lectiva d'alumnes i professors del Màster en Projecte i Investigació en Art de la Facultat de Belles arts de la Universitat Miguel Hernández d'Elx en col·laboració amb la Universitat d'Alacant. L'exposició s'ha dut a terme en el Museu de la Universitat d'Alacant (MUA) i reuneix una sèrie d'obres d'alumnes i professors del Màster que a través de diferents materials i llenguatges ofereixen una reflexió crítica i experimental sobre la pràctica artística en l'àmbit acadèmic. La proposta expositiva es presenta com a projectes individuals dels estudiants formant un "tàndem" amb els seus homòlegs, establint una connexió de treball en grup i fent ús del concepte d'obra en col·lectiu amb manifestacions artístiques que tenen el seu gènesi en el si de la institució universitària. En aquesta exposició han participat catorze artistes entre ells Annamaria Parell Ripoll, Bernabé Gómez Moreno, Diana Chen, Susana Guerrero, Borja Fernández, Alfonso Sánchez Luna, Esther Yébenes, José Luis Lozano, Rafa Soria (deGal), David Trujillo, Olga Kaplina, Iván Albalate, Imma Mengual i Manolo Puig.

José Luis Lozano Jiménez

Comissari de l'exposició
Professor de la Facultat de
Belles Arts d'Altea. UMH

Tán- dem en el con- texto uni- versi- tario

La Exposición *Tándem Mupia 2020* es una muestra colectiva de alumnos y profesores del Máster en Proyecto e Investigación en Arte de la Facultad de Bellas Artes de la Universidad Miguel Hernández de Elche en colaboración con la Universidad de Alicante. La exposición se ha llevado a cabo en el Museo de la Universidad de Alicante (MUA) y reúne una serie de obras de alumnos y profesores del Máster que a través de diferentes materiales y lenguajes ofrecen una reflexión crítica y experimental sobre la práctica artística en el ámbito académico. La propuesta expositiva se presenta como proyectos individuales de los estudiantes formando un “tándem” con sus homólogos, estableciendo una conexión de trabajo en grupo y haciendo uso del concepto de obra en colectivo con manifestaciones artísticas que tienen su génesis en el seno de la institución universitaria. En esta exposición han participado catorce artistas entre ellos Annamaria Parejo Ripoll, Bernabé Gómez Moreno, Diana Chen, Susana Guerrero, Borja Fernández, Alfonso Sánchez Luna, Esther Yébenes, José Luis Lozano, Rafa Soria (deGal), David Trujillo, Olga Kaplina, Iván Albalate, Imma Mengual y Manolo Puig.

José Luis Lozano Jiménez

Comisario de la exposición
Profesor de la Facultad de Bellas
Artes de Altea. UMH

TÁNDEM MUPIA

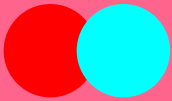
MÁSTER EN PROYECTO E INVESTIGACIÓN EN ARTE.
UNIVERSIDAD MIGUEL HERNÁNDEZ DE ELCHE (UMH)

ANNAMARIA PAREJO RIPOLL · BERNABÉ GÓMEZ MORENO
DIANA CHEN · SUSANA GUERRERO · BORJA FERNANDEZ
ALFONSO SÁNCHEZ LUNA · ESTHER YÉBENES · JOSÉ LUIS LOZANO
RAFA SORIA IDEGAL · DAVID TRUJILLO · OLGA KAPLINA
IVÁN ALBALATE · MANOLO PUIG · INMA MENGUAL

**Annamaria Parejo
Ripoll, Bernabé Gó-
mez Moreno, Diana
Chen, Susana Gue-
rrero, Borja Fernán-
dez, Alfonso Sán-
chez Luna, Esther
Yébenes, José Luis
Lozano, Rafa Soria
(deGal), David Tru-
jillo, Olga Kaplina,
Iván Albalate, Imma
Mengual y Manolo
Puig**

AL- FON- SO SÁN- CHEZ LUNA

Biografia

Alfonso Sánchez Luna (Alacant, 1964). Doctor en Belles Arts i professor titular de la Facultat de Belles Arts d'Altea, Universitat Miguel Hernández. Realitza nombroses exposicions individuals a Tòquio, Madrid, València, Ceuta o Alacant, així com un bon grapat d'exposicions col·lectives. Ha sigut mereixedor de diversos premis, entre els quals destaquen el Segon Premi Internacional de Gravat i Vi Cellers Dinastia Vivanco el 2009.

Statement

L'obra titulada *Oculto en les profunditats no accessible a cap vent* pertany a la sèrie «Crisòlits», que es va construir entorn dels poemes clàssics de la *Metamorfosi* d'Ovidi. Una obra sobre paper que gira entorn de la simbiosi entre estampa i pintura, partint en la seua base d'un monotip al tremp amb qualitats molt subtils, tant en el tacte com la densitat, lluminositat, etc. Una obra en què són inseparables la intuïció i el resultat de les dinàmiques que s'estableixen amb l'experimentació i hibridació de la monotípia que impartim en el màster.

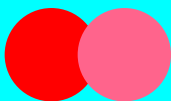
En la sèrie «Crisòlits» incorpore a la meua obra la càrrega literària de la poètica d'Ovidi i, en particular, l'expressada en les seues *Metamorfosis*. Entre les pàgines d'aquesta obra em va assaltar un estrany sòlid, un mineral preciós fruit de la seua fèril imaginació; el crisòlit, «pedra de toc» que serveix de metàfora de la voluntat expressiva de les obres.

Semblaria que l'acció de jugar amb la forma i el color estiguera feta a la mesura del «mite poètic», construint una forma sincera d'expressar la necessitat de la transcendència; mite, ànima, sentit de l'existència, destí. Com ens diu Robert Graves amb referència a la poesia actual enfront del mite poètic: «Ara només per rara casualitat de regressió espiritual els poetes fan els seus versos màgicament potents en el sentit antic.»¹

Hi ha tota una filosofia de la creació plàstica que es recolza en l'evocació i el misteri. Podríem buscar-ne els principis en connexió amb la filosofia Zen i el Tao: capacitat de concentració, aïllament, sentiment de totalitat, creador com a vehicle o mèdiu, recerca de l'equilibri, el gest com a empremta del cos i el seu moviment, la fluïdesa, etc.

Graves, Robert: *La deessa blanca*, pàg. 19

AL- FON- SO SÁN- CHEZ LUNA

Biografía

Alfonso Sánchez Luna (Alicante, 1964). Doctor en Bellas Artes y Profesor Titular de la Facultad de Bellas Artes de Altea Universidad Miguel Hernández. Realiza numerosas exposiciones individuales en Tokio, Madrid, Valencia, Ceuta o Alicante, así como numerosas exposiciones colectivas. Ha sido merecedor de varios premios entre los que destacan el Segundo Premio Internacional de Grabado y Vino Bodegas Dinastía Vivanco en 2009.

Statement

La obra titulada *OCULTA EN LAS PROFUNDIDADES NO ACCESIBLE A NINGÚN VIEN-TO* pertenece a la serie CRISÓLITOS que se construyó en torno a los poemas clásicos de la *Metamorfosis* de Ovidio. Una obra sobre papel que gira en torno a la simbiosis entre estampa y pintura, partiendo en su base de un monotipo al temple con calidades muy sutiles, tanto en el tacto como la densidad, luminosidad, etc... Una obra donde son inseparables la intuición y el resultado de las dinámicas que se establecen con la experimentación e hibridación de la monotipia que impartimos en el Master.

En la serie Crisólitos incorporo a mi obra la carga literaria de la poética de Ovidio y en particular la expresada en sus *Metamorfosis*. Entre las páginas de esta obra me asaltó un extraño sólido, un mineral precioso fruto de su fértil imaginación; el Crisólito, “piedra de toque” que sirve de metáfora de la voluntad expresiva de las obras.

Pareciera que la acción de jugar con la forma y el color estuviera hecha a la medida del “mito poético”, construyendo una forma sincera de expresar la necesidad de lo trascendente; mito, alma, sentido de la existencia, destino. Como nos dice Robert Graves en referencia a la poesía actual frente al mito poético: “Ahora sólo por rara casualidad de regresión espiritual los poetas hacen sus versos mágicamente potentes en el sentido antiguo”¹

Hay toda una filosofía de la creación plástica que se apoya en la evocación y el misterio. Podríamos buscar sus principios en conexión con la filosofía Zen y el Tao: capacidad de concentración, aislamiento, sentimiento de totalidad, creador como vehículo o médium, búsqueda del equilibrio, el gesto como huella del cuerpo y su movimiento, la fluidez, etc.

Graves, Robert: “La Diosa Blanca”, Pág. 19

Oculta en les profunditats no accessible a cap vent

2017

Monotip al tremp resinós sobre paper

76x111 cm

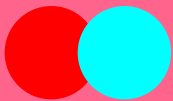
OCULTA EN LAS PROFUNDIDADES NO ACCESIBLE A NINGÚN VIENTO

2017

Monotipo al temple resinoso sobre papel

76x111 cm

ANNA MARIA PARE- JO RI- POLL

Biografia

Màster MUPIA per la Universitat Miguel Hernández d'Elx, Altea, i graduada en Belles Arts per la mateixa universitat. Reportera gràfica professional durant tretze anys, principalment en fotografia de premsa. Tres exposicions individuals i més de quinze de col·lectives. Actualment investigant nous terrenys dins del món de la imatge i el so.

Statement

Projecte en què l'experimentació i la investigació es donen la mà, treballat de manera conjunta amb el de Bernabé Gómez Moreno per a formar tàndem.

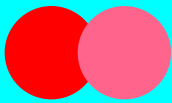
L'objectiu d'aquest treball era realitzar un viatge des de l'«interior» per a conèixer l'«exterior», en què realitat i ficció conflueixen. Ser capaç de desplaçar-se per l'espai i assimilar altres maneres de visionar-ho tot.

En aquest viatge èpic, una picada d'ullet a la figura del Major Tom (Space oddity de David Bowie) recorda aquell viatge a l'espai i la seua pèrdua absoluta en el cosmos intentant «obtenir» respostes. En el vídeo experimental Trip (part one), l'interior del cos és utilitzat com a vehicle, per a iniciar la recerca. A posteriori s'arriba a un altre espai, i en el camí es descobreixen noves experiències cap a aquesta aventura, l'escenari de la qual, recreat de manera íntegrament artística, deixarà pas a altres «llocs» possibles.

Aquests escenaris són molt personals. Hi utilitze parts interiors del meu cos recopilant imatges mèdiques, ja que es tractava de buscar en «el meu interior» per a entendre cap a on o a què pretenia arribar. La resta és fruit de la meua investigació amb diferents materials, que vaig estar durant molt de temps analitzant i encaixant en aquesta peça.

A través de la «imaginació» tot pot ser. Aquesta suposa un vertigen al desconegut, com en el viatge etern de Major Tom, per aquell espai, en el qual, algun dia, arribarà al seu destí. A new world, realitzat amb tintes i que es plasma en fotografia, recolza la instal·lació i és l'exemple que aquesta recerca potser ha obtingut el resultat que perseguia.... Aquest nou món, en el qual pot ser que es trobe Major Tom, i que siga el que tots desitgem.

ANNA MARIA PARE- JO RI- POLL

Biografía

Máster MUPIA por la universidad Miguel Hernández Elche, Altea y Graduada en Bellas Artes por la misma universidad. Reportera gráfica profesional durante trece años principalmente en fotografía de prensa. Tres exposiciones individuales y más de quince colectivas. Actualmente investigando nuevos terrenos dentro del mundo de la imagen y el sonido.

Statement

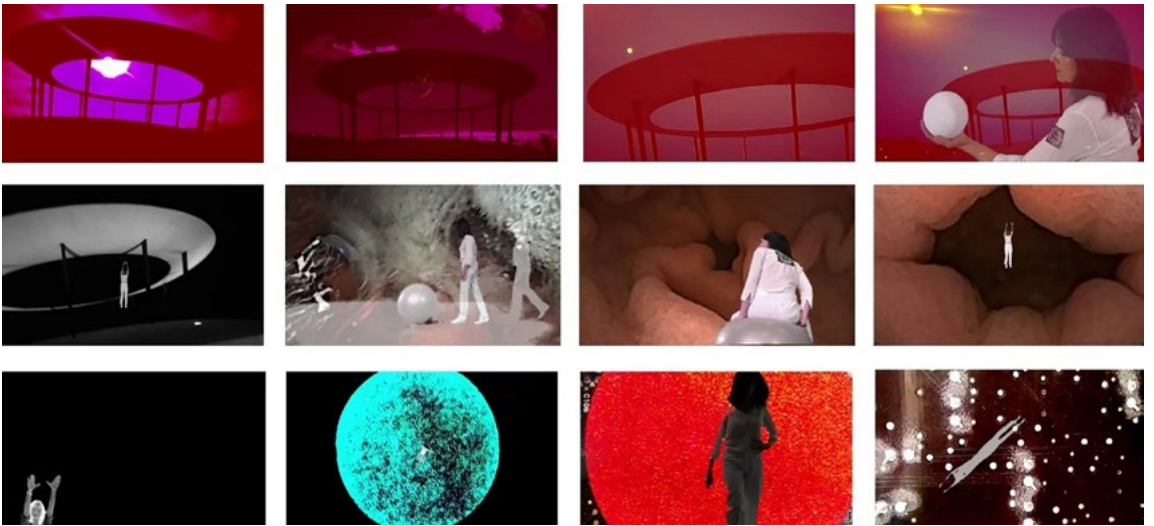
Proyecto en el que la experimentación e investigación se dan la mano, trabajado de forma conjunta con el de Bernabé Gómez Moreno para formar tándem.

El objetivo de este trabajo era realizar un viaje desde el “interior” para conocer el “exterior”, donde realidad y ficción confluyen. Ser capaz de desplazarse por el espacio y asimilar otras formas de visionar todo.

En este viaje épico, un guiño a la figura del Major Tom, (Space Oddity de David Bowie), recuerda ese viaje al espacio y su pérdida absoluta en el cosmos intentando “alcanzar” respuestas. En el vídeo experimental “Trip (part one)”, el interior del cuerpo es utilizado como vehículo, para iniciar la búsqueda. A posteriori se alcanza otro espacio, y en el camino se descubren nuevas experiencias hacia esa aventura, cuyo escenario, recreado artísticamente en su totalidad, dará paso a qué otros “lugares”, son posibles.

Estos escenarios son muy personales, utilizando partes interiores de mi cuerpo recopilando imágenes médicas, ya que se trataba de buscar en “mi interior” para entender hacia donde o qué pretendía alcanzar. El resto es fruto de mi investigación con diferentes materiales, en los que estuve durante mucho tiempo analizando y encajando en esta pieza.

A través de la “imaginación”, todo puede ser. Ésta, supone un vértigo a lo desconocido, como en el viaje eterno de Major Tom, por ese espacio, en el que algún día, llegue a su destino. “A New World”, realizado con tintas y que se plasma en fotografía, respalda la instalación y es el ejemplo de qué esa búsqueda, quizás haya obtenido su resultado.... Ese nuevo mundo, en el que puede ser, se encuentre Major Tom, y que sea el que todos deseamos.

Trip (part one)

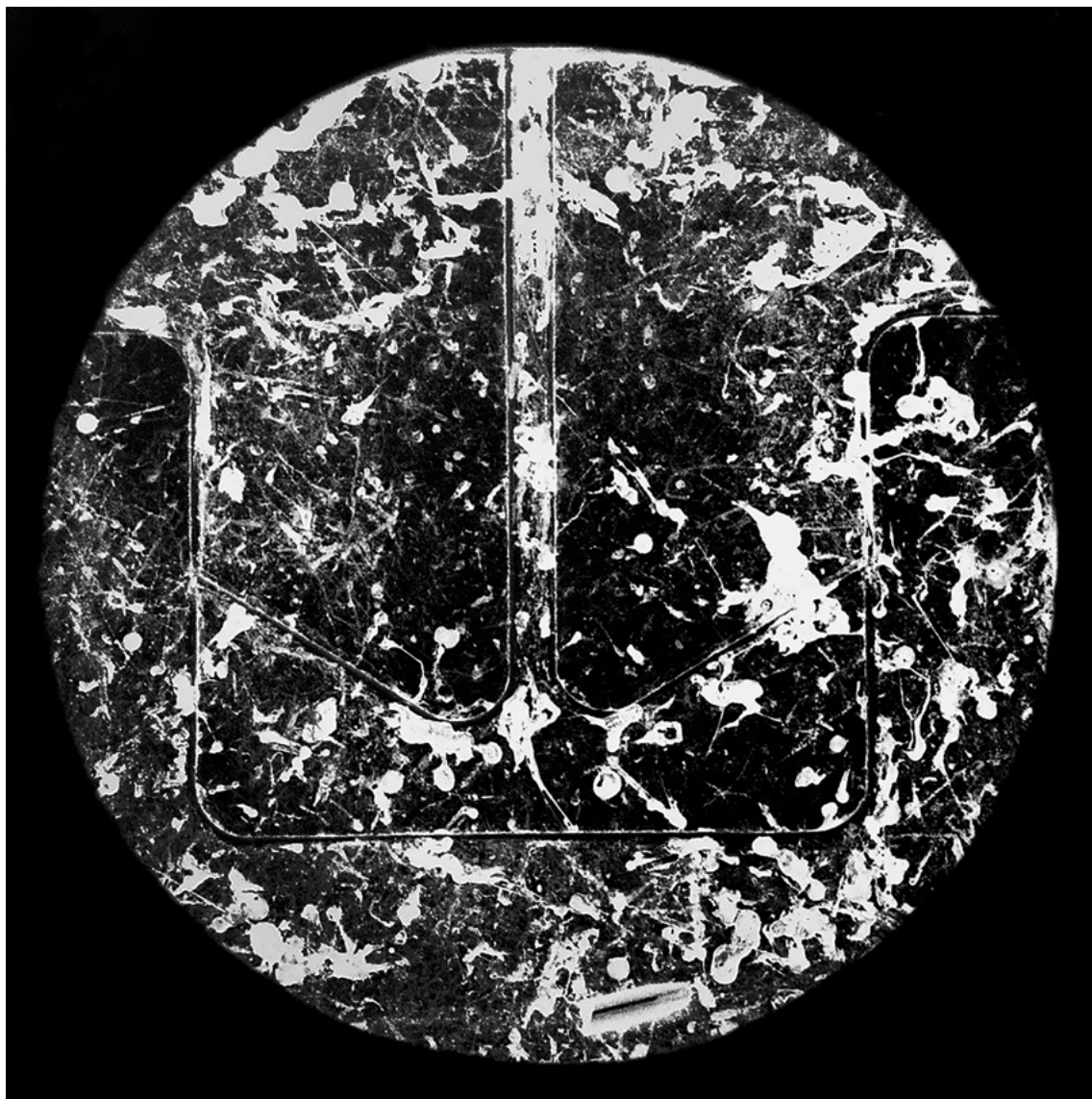
2019

Video experimental 3'30''

Trip (part one)

2019

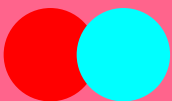
Video experimental 3'30''

A new world
2019
Fotografía digital
94x95 cm

A New World
2019
Fotografía digital
94x95 cm.

BER- NABÉ GÓ- MEZ MORE- NO

Biografia

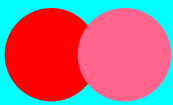
Doctor i professor en Belles Arts en la UMH des del 2002. Format en la UPV i l'Acadèmia de Venècia. Ha obtingut diverses beques, com la Beca de Creació Alfonso Ariza de Córdoba, i d'investigació, com la Beca de l'Institut Alacantí de Cultura Juan Gil-Albert. Té quatorze exposicions individuals i més de quaranta col·lectives. Ha realitzat més de trenta comissariats. Forma part del lamLAB de la UMH.

Statement

Space oddity és un conjunt instal·latiu que ha sigut ideat per a formar tàndem amb el treball d'Anna María Parejo Ripoll, amb la intenció d'amplificar les dues obres i unir-les en un espai expositiu comú. *Space oddity* es presenta com una instal·lació interdisciplinària inspirada en la cançó de David Bowie de 1969, que reflexiona sobre les sensacions que produeix el buit en l'ésser humà. Està formada per dos díptics fotogràfics; el díptic de la part inferior ens mostra els límits creats per l'ésser humà que emergeixen de la foscor; l'altre, de menys grandària, ens mostra un horitzó difús, al qual s'afegeix un símbol de posició GPS que ens permet situar-nos quan no hi ha referències. En el fons, una pintura abstracta, que simbolitza un horitzó, ens ajuda a contextualitzar verticalment l'espacialitat del conjunt. La part superior ens remet a l'espai exterior mitjançant un paisatge artificial creat en 3D, que ens transmet les sensacions d'estranyesa i desolació que es produeixen en el buit. En la part de la dreta se situa una escultura en alabastre a tall de pedra lunar, que ens serveix de nexa d'unió amb el vídeo de Ripoll.

En *Space oddity* l'espai es concep com un buit que l'ésser humà està obligat a definir mitjançant límits espacials o temporals per a entendre's mútuament; establint una profunda relació que inclou aspectes físics, socials i psicològics. Tanmateix, si no hi ha referències, com passa en l'espai exterior, la comprensió de tot canvia, fins i tot la percepció individual, i es produeix una situació estranya, inusual i desconeguda, que ens obliga a renàixer i construir novament la realitat. En definitiva, aquest conjunt instal·latiu pretén reflexionar sobre la relació entre l'espai i l'individu, i indagar sobre les sensacions que emergeixen en l'ésser humà quan manca de referències espacials o temporals.

BER- NABÉ GÓ- MEZ MORE- NO

Biografía

Doctor y profesor en Bellas Artes en la UMH desde el 2002. Formado en la UPV y la Academia de Venecia. Ha obtenido diferentes becas, como la Beca de creación Alfonso Ariza de Córdoba; y de investigación, como la Beca del Instituto Alicante de Cultura Juan Gil-Albert. Tiene 14 exposiciones individuales y más de 40 colectivas. Ha realizado más de 30 comisariados. Forma parte del lamLAB de la UMH.

Statement

Space Oddity es un conjunto instalativo que ha sido ideado para formar tándem con el trabajo de Anna María Parejo Ripoll, con la intención de amplificar ambas obras y unirlas en un espacio expositivo común. *Space Oddity* se presenta como una instalación interdisciplinar inspirada en la canción de David Bowie de 1969, que reflexiona sobre las sensaciones que produce el vacío en el ser humano. Está formada por dos dípticos fotográficos; el díptico de la parte inferior nos muestra los límites creados por el ser humano que emergen de la oscuridad; el otro, de menor tamaño, nos muestra un horizonte difuso, al que se le añade un símbolo de posición GPS que nos permite ubicarnos cuando no existen referencias. En el fondo, una pintura abstracta, que simboliza un horizonte, nos ayuda a contextualizar verticalmente la espacialidad del conjunto. La parte superior nos remite al espacio exterior mediante un paisaje artificial creado en 3D, que nos transmite las sensaciones de extrañeza y desolación que se producen en el vacío. En la parte de la derecha, se sitúa una escultura en alabastro a modo de piedra lunar, que nos sirve de nexo de unión con el vídeo de Ripoll.

En *Space Oddity*, el espacio se concibe como un vacío que el ser humano está obligado a definir mediante límites espaciales y/o temporales para entenderse mutuamente; estableciendo una profunda relación que incluye aspectos físicos, sociales y psicológicos. Sin embargo, si no existen referencias, como ocurre en el espacio exterior, la comprensión de todo cambia, incluso la percepción individual, produciendo una situación extraña, inusual y desconocida, que nos obliga a renacer y construir nuevamente la realidad. En definitiva, este conjunto instalativo pretende reflexionar sobre la relación entre el espacio y el individuo, e indagar sobre las sensaciones que emergen en el ser humano cuando carece de referencias espaciales y/o temporales.

Space oddity

2020

Instal·lació. Dimensions variables

Díptic: 30x40 cm c/u

Díptic: 50x70 cm c/u

Spray sobre paper. 150x100 cm

Impressió digital 3D. 30x40 cm

Space Oddity

2020

Instalación. Dimensiones variables

Díptico: 30x40 cm c/u

Díptico: 50x70 cm c/u

Spray sobre papel. 150x100 cm

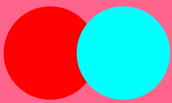
Impresión digital 3D. 30x40 cm

Stone
alabastre
3x30x20 cm

Stone
alabastro
3x30x20 cm

BORJA FER- NÁN- DEZ

Statement

Aquesta obra consisteix en una de les proves generades dins del marc de la investigació artística «Més enllà del moviment».

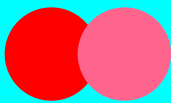
Aquesta investigació artística gira entorn del moviment del cos humà, i busca indagar sobre el seu significat profund. Malgrat segles de pensament i d'investigació, encara no és clara la relació entre l'espiritualitat i el cos. Entre l'ideal i la realitat. No obstant això, sabem que en aquestes tensions hi ha el fonament de la vida. El moviment del cos humà és una de les principals expressions d'aquest fenomen, una màquina que aprofita els esdeveniments físics, químics i energètics de la natura per a reconduir-los en forma de vida.

Aquesta peça en concret, Gimnasta, intenta reflectir la sensació de vol i llibertat en l'execució d'una acrobàcia, al mateix temps que es mostra la geometria que suporta aquest moviment.

Biografia

Naix el 1995 a Madrid. Comença la seua formació universitària en Belles Arts en la Universitat Complutense de Madrid, i acaba els estudis de grau en la Facultat de Belles Arts d'Altea, Universitat Miguel Hernández, on també realitza el Màster Universitari en Projecte i Investigació en Art. Actualment compagina el treball entre peces d'art mural i urbà, i una sèrie d'obres gràfiques que indaguen sobre el moviment del cos humà: «Més enllà del moviment».

BORJA FER- NÁN- DEZ

Statement

Esta obra consiste en una de las pruebas generadas dentro del marco de la investigación artística: “Más allá del movimiento”.

Esta investigación artística gira en torno al movimiento del cuerpo humano, y busca indagar sobre el significado profundo de éste. A pesar de siglos de pensamiento e investigación, aún no está clara la relación entre lo espiritual y lo corporal. Entre lo ideal y lo real. Sin embargo, sabemos que en estas tensiones se encuentra el fundamento de la vida. El movimiento del cuerpo humano es una de las principales expresiones de este fenómeno, una máquina que aprovecha los acontecimientos físicos, químicos y energéticos de la naturaleza para reconducirlos en forma de vida.

Esta pieza en concreto, “Gimnasta”, busca reflejar la sensación de vuelo y libertad en la ejecución de una acrobacia, al mismo tiempo que se muestra la geometría que soporta dicho movimiento.

Biografía

Nace en 1995 en Madrid. Comienza su formación universitaria en Bellas Artes en la Universidad Complutense de Madrid, y finaliza sus estudios de grado en la facultad de Bellas Artes de Altea, Universidad Miguel Hernández, donde también realiza el Máster Universitario en Proyecto e Investigación en Arte. Actualmente compagina su trabajo entre piezas de arte mural y urbano, y una serie de obras gráficas que indagan sobre el movimiento del cuerpo humano: “Más allá del movimiento”.

Gimnasta

2020

Acrílic, tinta i esprai, sobre tauler

Díptic de 120x154 cm total (60x154 cm c/o)

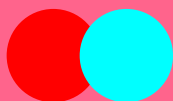
Gimnasta

2020

Acrílico, tinta y spray, sobre tablero.

Díptico de 120x154 cm total (60x154 cm c/u)

DAVID TRUJI- LLO

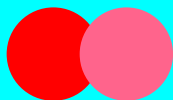
Biografia

David Trujillo (Granada, 1977). En l'actualitat, la seua línia d'investigació artística se centra en les TIC, en els espais hertzians i en el món paranormal. El seu treball ha sigut exhibit en diferents fires internacionals com SH Contemporary, ARC, Estampa, Zootropio Short Film and Video Festival, o el Festival Eutopía. I en exposicions individuals com: «Contes hertzians» (2019) al Palau de la Marassa de Granada, «I want to believe» (2017) a la Casa Bardín de l'Institut de Cultura d'Alacant, «The haunting sounds» (2014) a la Llotja d'Alacant, per esmentar-ne només algunes. Cal destacar també les beques artístiques i de residència obtingudes com: Banc Sabadell-Catedra d'Art Contemporani Antoni Miró (2018), Ajudes a la Producció Artística Universitat de Granada (2018), Cultura Resident (2017) i 3CMCV (2013) del Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana, entre d'altres.

Statement

Tot va començar amb la nova normalitat i el record de l'antiga, sostinguda en la realitat creada des de l'imaginari, amb regles acceptades per tots. El vídeo, creat a partir d'una imatge fixa, una cadira al cantó d'una habitació, reflexiona sobre els condicionants que tenim per a construir el món que ens envolta, i posa en dubte tant els estímuls sonors i visuals com el material per a fer-lo tangible a través de l'observació. Un salt quàntic que produeix un *déjà vu*, potser un error en la matriu.

DAVID TRUJI- LLO

Biografía

David Trujillo (Granada, 1977). En la actualidad su línea de investigación artística se centra en las TICs, en los espacios hertzianos y en lo paranormal. Su trabajo ha sido exhibido en diferentes ferias internacionales como SH Contemporary, ARCO, Estampa, Zootropio Short Film and Video festival, o el Festival eutopía. Y en exposiciones individuales como: Cuentos hertzianos (2019) en el Palacio de la Madraza de Granada, I want to believe (2017) en la Casa Bardín del Instituto de Cultura de Alicante, The haunting sounds (2014) en la Lonja de Alicante, por citar solo algunas. Destacar también las becas artísticas y de residencia obtenidas como: Banco Sabadell-Catedra de Arte Contemporáneo Antoni Miró (2018), Ayudas a la Producción Artística Universidad de Granada (2018), Cultura Resident (2017) y 3CMCV (2013) del Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana, entre otras.

Statement

Todo comenzó con la nueva normalidad, y el recuerdo de la antigua, sostenida en la realidad creada desde el imaginario, con reglas aceptadas por todos. El video creado a partir de una imagen fija, una silla en la esquina de una habitación, reflexiona sobre los condicionantes que tenemos para construir el mundo que nos rodea, y pone en entredicho los estímulos sonoros y visuales como el material para hacerlo tangible a través de la observación. Un salto cuántico que produce un *déjà vu*, quizás un fallo en la matriz.

A bug in the matrix // Un error en la matriu

2020

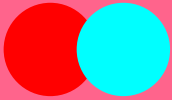
Videoart. 3 pantalles TV LED de 42 polzades. 11 min.

A bug in the matrix // Un error en la matriz

2020

Videoarte. 3 pantallas TV LED de 42 pulgadas. 11 min.

DIANA CHEN

Statement

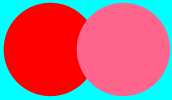
Fèng huáng pán niè (凤凰磐涅) és una peça de la sèrie «Orígens». Representa el foc, element de la natura que està associat a l'ocell fènix, una criatura divina que des de l'antiguitat evoca en la consciència de les persones la capacitat de ressorgir de les cendres. Aquesta criatura alada, associada al poder i la feminitat, renaix de les mateixes flames que marquen el final de la seua existència, per a reprendre el vol amb vigor renovat en un cycle perpetu de vida, mort i renaixement. Com una manifestació física de l'eterna lluita contra l'inevitable pas del temps.

En l'obra es fusionen elements tradicionals de la cultura xinesa i espanyola trobats típicament en la vestimenta, cultura i història. Els elements busquen l'equilibri per a crear una unió imperceptible de peces i formes de procedència variada. Està acompanyada per una edició d'estampats serigrafiats i fotografies per a apreciar com el vestit captura amb les seues formes i colors el foc del fènix en moviment

Biografia

Graduada en Belles Arts per la UMH, va obtenir la beca SICUE per a estudiar en la UCM i formar-se en el camp del disseny. Va participar en l'exposició col·lectiva «Fusió» en la Fundació Frax de l'Albir. El 2018 va aprendre tècniques de pintura a la Xina i el 2019 va ser l'organitzadora de la desfilada «Essència xinesa» en l'EFW. Actualment cursa el màster Projecte i Investigació en Art, en què continua treballant en el seu projecte «Orígens».

DIANA CHEN

Statement

Fèng huáng pán niè (凤凰磐涅) es una pieza de la serie "Orígenes". Representa el fuego, elemento de la naturaleza que está asociado con el ave fénix, una criatura divina que desde la antigüedad evoca en la conciencia de las personas la capacidad de resurgir de las cenizas. Esta criatura alada, asociada al poder y la feminidad, renace de las mismas llamas que marcan el final de su existencia, para retomar el vuelo con renovado vigor en un perpetuo ciclo de vida, muerte y renacimiento. Como una manifestación física de la eterna lucha contra el inevitable paso del tiempo.

En la obra se fusionan elementos tradicionales de la cultura china y española encontrados típicamente en la vestimenta, cultura e historia. Los elementos buscan el equilibrio para crear una unión imperceptible de piezas y formas de variada procedencia. Está acompañada por una edición de estampados serigrafiados y fotografías para apreciar cómo el vestido captura con sus formas y colores el fuego del fénix en movimiento

Biografía

Graduada en Bellas Artes por la UMH, obtuvo la Beca SICUE para estudiar en la UCM formándose en el campo del Diseño. Participó en la exposición colectiva "Fusión" en la Fundación Frax de L'albir. En 2018 aprendió técnicas de pintura en China y en 2019 fue la organizadora del Desfile "Esencia China" en la EFW. Actualmente cursa el Máster Proyecto e Investigación en Arte, donde sigue trabajando en su proyecto "Orígenes".

Fèng huáng pán niè (凤凰磐涅)

2019

Disseny de vestuari, costura i serigrafia. Tela, tul, randa, joieria i passamaneria.
150x200x200 cm

Fèng huáng pán niè (凤凰磐涅)

2019

Diseño de vestuario, costura y serigrafía. Tela, tul, encaje, joyería y pasamanería.
150x200x200 cm

Sense títol

2019

3 serigrafies. Tinta i arena. Paper de seda
30x30 cm c/o

Sin título

2019

3 serigrafías. Tinta y arena. Papel de seda
30x30 cm c/u

Sense títol

2019

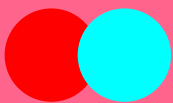
Fotografia. Paper fotogràfic mat
73x40 cm

Sin título

2019

Fotografía. Papel fotogràfico mate
73x40 cm

ES- THER YÉBE- NES

Biografia

Sóc una homínida blanca heterosexual de classe mitjana nascuda a València el 1988. En la meua producció plàstica trobaràs animals com tu i com jo, i molts animals que existeixen o no, i fins i tot fusions; el propòsit és divertir-me durant el trajecte i desaprendre totes les mentides que m'han anat contant, interconnectant de nou.

Statement

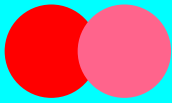
Un amic em va prestar un llibre de Guy Debord fa uns anys que es titula *La societat de l'espectacle*. El títol en si ja és una anticipació irònica del que conté per a qui, atret de manera inconscient, segur que s'hi veurà reflectit.

Des de les primeres pàgines, per a poder situar els diferents prototips de subjectes que formem les societats postmodernes i així guiar-me millor durant la lectura, imaginava personatges antropomorfs de cos humà i caps d'animals no humans; tot això fruit d'una associació personal de determinades característiques psíquiques d'altres espècies amb el rol exercit per una persona estereotipada socialment.

De l'esbós mental, vaig passar a modelar directament a alguns dels personatges que em van acompanyar durant la lectura: els joves mig ocells que somien, i mentrestant, es preparen per a volar; els obrers mig porcs, que per a la majoria només el fet d'anomenar-los és sinònim d'insult, amb uns cossos que generen massivament mercaderia brossa; les mig egües, que són forçades a explotar altres cossos, abusant de la força bruta de la seua naturalesa; els mig elefants, en representació dels cossos considerats exòtics per la societat alienada del primer món, l'assassinat dels quals genera mercaderia per a una minoria privilegiada econòmicament.

Tots es mostren davant del públic en una tarima escenari del seu corresponent espectacle personal com si tot just s'hagueren despertat d'una letargia comuna, amb un missatge escrit sobre el rostre per a assegurar la vigília de la resta de participants.

ES- THER YÉBE- NES

Biografía

Soy una homínida blanca heterosexual de clase media nacida en Valencia en 1988. En mi producción plástica encontrarás animales como tú y como yo y muchos animales que existen o no, e incluso fusiones; el propósito es divertirme durante el trayecto y desaprender todas las mentiras que me han ido contando, interconectando de nuevo.

Statement

Un amigo me prestó un libro de Guy Debord hace unos años, se titula *La sociedad del espectáculo*. El título en sí ya es un irónico anticipo de lo que contiene para quien, atraídx de manera inconsciente, seguro va a verse reflejadx en él.

Desde las primeras páginas, para poner situar a los diferentes prototipos de sujetos que formamos las sociedades posmodernas y así guiarme mejor durante la lectura, imaginaba personajes antropomorfos de cuerpo humano y cabezas de animales no humanos; todo esto fruto de una asociación personal de determinadas características psíquicas de otras especies con el rol desempeñado por una persona estereotipada socialmente.

Del esbozo mental, pasé a modelar directamente a algunos de los personajes que me acompañaron durante la lectura: los jóvenes medio-pájaros que sueñan, y mientras, se preparan para volar; los obreros medio-cerdos, que para la mayoría sólo el hecho de citarlos es sinónimo de insulto, y cuyos cuerpos generan masivamente mercancía basura; las medio-yeguas, que son forzadas a explotar otros cuerpos, abusando de la fuerza bruta de su naturaleza; los medio-elefantes, en representación de los cuerpos considerados exóticos para la alienada sociedad del primer mundo y cuyo asesinato genera mercancía para una minoría privilegiada económicamente.

Todos se muestran ante el público en una tarima-escenario de su correspondiente espectáculo personal como recién despiertos de un letargo común, con un mensaje escrito sobre el rostro para asegurar la vigilia del resto de participantes.

ELS ANIMALS DE LA SOCIETAT DE L'ESPECTACLE DE GUY DEBORD

2019

Escultura:

- Elefant: 13,5x7x 8,5 cm
- Porc: 22x 8,5x9 cm
- Ocell: 16,5x 6x5,5 cm
- Cavall: 25x 8x12,5 cm

LOS ANIMALES DE LA SOCIEDAD DEL ESPECTÁCULO DE GUY DEBORD

2019

Escultura:

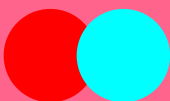
- Elefante: 13,5x7x 8,5 cm
- Cerdo: 22x 8'5x9 cm
- Pájaro: 16,5x 6x5,5 cm
- Caballo: 25x 8x12,5 cm

EL COLECCIONISTA
ACUMULA

LAS INDULGENCIAS
DE LA
MERCANCÍA.

IMMA MEN- GUAL

Statement

La sèrie «Els Comensals» és un diàleg amb la família social, tota aparença, que imposa les seues normes, els seus rols, la seua llei patriarcal. «Ma casa, les meues normes».

En una taula, en una casa, es donen, entre d'altres, els rituals que, basats en l'alimentació, perpetuen models repressius, sexistes, reprodueixen esquemes i rols de poder, de submissió, de dependència, estereotips més o menys camuflats i que haurien de ser obsolets.

Aquesta sèrie és un treball en desenvolupament, un treball en curs i element inspirador per a altres treballs en què vida, límits, gènere, societat i art s'entrecreuen, es mesclen o s'uneixen. Està composta per set comensals, convertits en obra sobre paper, codis, ossos, arquetips i artefactes emmarcats, disposats en la paret, classificats numèricament, segons les lleis de la taxonomia¹ que es tradueixen en minuciosos dibuixos que, units a composicions òssies, són col·locats en llenços disposats del revés.

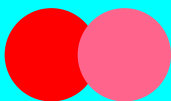
Una mirada a la manera de menjar pot servir per a fer-nos una idea de la mena de cultura de la qual formem part.

Biografia

Imma Mengual, artista visual, doctora en Belles Arts, estudis superiors de Fotografia i Disseny Gràfic. La seua obra s'ha exposat en museus i galeries de Cuba, Alemanya, Algèria, Itàlia i Espanya. El seu treball ha sigut reconegut en diverses convocatòries com ara EAC 2020, Intramurs, Biennial de València, Biennial d'Art de Tarragona o XIII Biennial d'Es-cultura Meliana. És professora i membre del grup d'investigació FIDEX de la UMH.

¹ Ciència que tracta dels principis, mètodes i des de la classificació, generalment científica; s'aplica, especialment, dins de la biologia per a l'ordenació jerarquitzada i sistemàtica dels grups d'animals i de vegetals (font DRAE).

IMMA MEN- GUAL

Statement

La serie “Los comensales” es un diálogo con la familia social, toda apariencia, que impone sus normas, sus roles, su ley patriarcal. “Mi casa, mis normas”.

En una mesa, en una casa, se dan entre otros, los rituales que, basados en la alimentación, perpetúan modelos represivos, sexistas, reproducen esquemas y roles de poder, de sumisión, de dependencia, estereotipos más o menos camuflados y que deberían ser obsoletos.

Esta serie, es un trabajo en desarrollo, un *work in progress* y elemento inspirador para otros trabajos donde vida, límites, género, sociedad y arte se entrecrucen, mezclen o unan. Está compuesta por 7 comensales, convertidos en obra sobre papel, códigos, huesos, arquetipos y artefactos enmarcados, dispuestos en la pared, clasificados numéricamente, según las leyes de la taxonomía¹ que se traducen en minuciosos dibujos que, unidos a composiciones óseas, son colocados en lienzos dispuestos del revés.

Una mirada a cómo comemos, puede servir para hacernos una idea del tipo de cultura de la que formamos parte.

Biografía

Imma Mengual artista visual, doctora en Bellas Artes, estudios superiores de Fotografía y Diseño Gráfico. Su obra se ha expuesto en museos y galerías de Cuba, Alemania, Argelia, Italia y España. Su trabajo ha sido reconocido en varias convocatorias tales como EAC 2020, Intramurs, Biennial de Valencia, Biental d'Art de Tarragona o XIII Biennial d'Escultura Meliana. Es profesora y miembro del grupo de investigación FIDEX de la UMH.

1 Ciencia que trata de los principios, métodos y desde la clasificación, generalmente científica; se aplica, en especial, dentro de la biología para la ordenación jerarquizada y sistemática de los grupos de animales y de vegetales (fuente DRAE).

Sèrie «Els Comensals»

2018

Os, llapis i tinta sobre paper. 30x40x3,5 cm

7 llenços:

02.21.20.43.51:83 Porfídia

02.00.00.00.00:92 Exànime

03.73.98.35.88:65 Talent

04.19.97.97.67:63 Ímpetu

05.21.44.34.03:55 Taxonomia

06.28.98.77.71:53 Vitalitat

07.28.99.58.30:45 Bífid

Serie «Los Comensales»

2018

Hueso, lápiz y tinta sobre papel. 30x40x3,5 cm

7 llenços:

02.21.20.43.51:83 Porfídia

02.00.00.00.00:92 Exànime

03.73.98.35.88:65 Talent

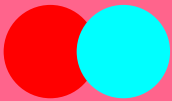
04.19.97.97.67:63 Ímpetu

05.21.44.34.03:55 Taxonomia

06.28.98.77.71:53 Vitalitat

07.28.99.58.30:45 Bífid

IVÁN ALBA- LATE

Statement

L'obra *Temps de l'oportunitat* es constitueix com un espai temps a través del qual traspassem els límits que els espais establits de l'art ofereixen tant a creadors com a espectadors.

Així doncs, des de la videoinstal·lació proposada a manera d'espot publicitari es convida l'espectador a formar part d'un recorregut que va més enllà de la trobada que té amb l'obra en el lloc d'exhibició.

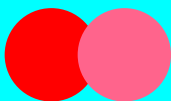
Per tant, l'obra s'estén en el temps i en l'espai a través d'un entorn virtual en què els participants aporten el seu quefer diari, un terreny de creació i art que els possibilita la millora de la seua existència.

Biografia

Iván Albalate Gauchía (València, 1978). La seua activitat artística individual se centra principalment en la pràctica de la pintura. L'objectiu conceptual de la seua línia de treball és qüestionar la realitat com un concepte estable, i fer que hi reflexionem a través de l'experiència de l'observació de les obres.

Se sustenta sobre teories desenvolupades per la física teòrica, així com en teories més relacionades amb l'ocultisme, la psicoanàlisi i la màgia.

IVÁN ALBA- LATE

Statement

La obra *Tiempo de la Oportunidad* se constituye como un espacio-tiempo a través del cual traspasar los límites que los espacios establecidos del arte ofrecen tanto a creadores como a espectadores.

Así pues, desde la video instalación propuesta a modo de spot publicitario se invita al espectador a que forme parte de un recorrido que va más allá del encuentro que este tiene con la obra en el lugar de exhibición.

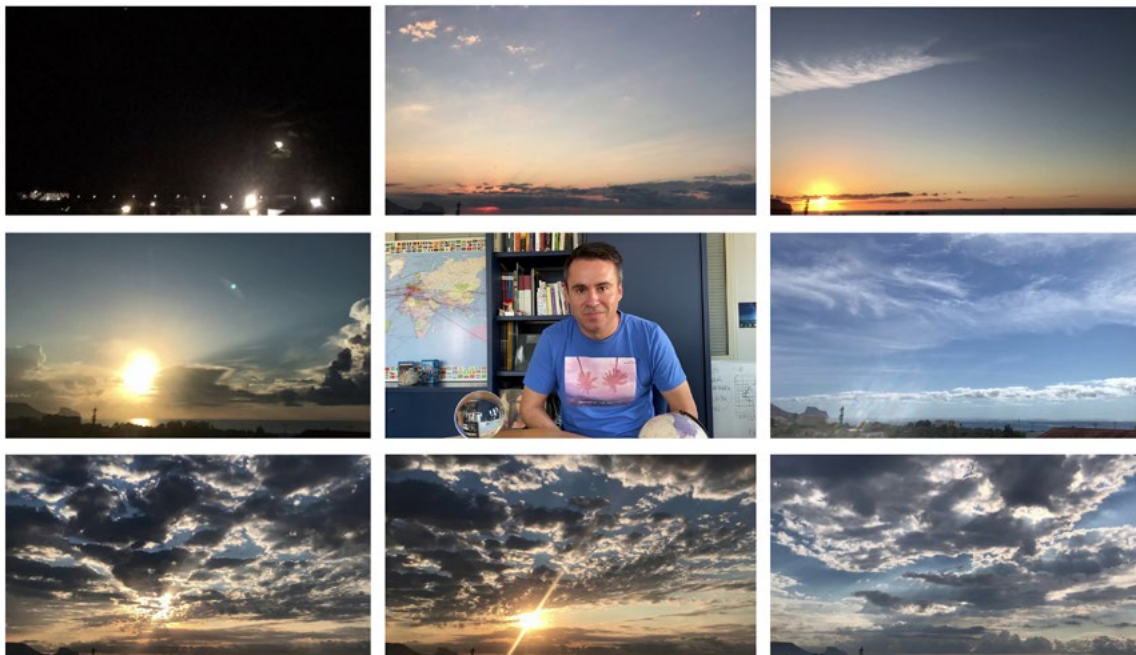
Por tanto la obra se extiende en el tiempo y en el espacio, a través de un entorno virtual en el que los participantes aportan a su quehacer diario, un terreno de creación y arte que les posibilita la mejora de su existencia.

Biografía

Iván Albalate Gauchía (Valencia, 1978). Su labor artística individual se centra principalmente en la práctica de la pintura. El objetivo conceptual de su línea de trabajo es cuestionar la realidad como un concepto estable, y hacer reflexionar acerca de ésta a través de la experiencia de la observación de las obras.

Se sustenta sobre teorías desarrolladas por la física teórica, así como en teorías más relacionadas con el ocultismo, el psicoanálisis y la magia.

Tiempo de la Oportunidad

...nos conectamos para generar nuestro propio Tiempo

Tiempo de la Oportunidad

11 del 11 de 2020 a las 11:11 horas

<https://meet.google.com/uqh-cpsu-ovp>

Temps de l'oportunitat

2019

2020

Spot publicitari

Videoinstal·lació 111 segons

<https://meet.google.com/uqh-cpsu-ovp>

Tiempo de la Oportunidad

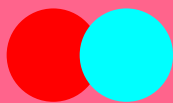
2020

Spot publicitario

Videoinstalación 111 segundos

<https://meet.google.com/uqh-cpsu-ovp>

JOSÉ LUIS LOZA- NO

Biografia

José Luis Lozano (Motril, 1985). Doctor en Belles Arts per la Universitat de Granada en l'especialitat de Pintura. Professor de la Facultat de Belles Arts de la Universitat Miguel Hernández d'Elx Alacant, Departament d'Art en l'Àrea de Pintura. La seua obra reflexiona sobre l'ús de les noves eines digitals en el procés de la creació artística. El seu treball de recerca gira entorn de l'ús de les noves tecnologies de la vigilància tant en el camp de l'educació com per a la creació artística. Els seus projectes exploren la relació entre les ciutats, el territori i els espais de poder i la manera que té el ciutadà contemporani d'habitar-les, reflexionant sobre com el desenvolupament de les urbs modifica patrons socials i determina la nostra relació amb l'entorn.

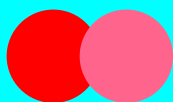
Statement

[Si hi ha un refugi en què es respire pau, aquest és sens dubte el cor d'un xiquet.]

La peça *Thermoattack*, pertanyent a la sèrie «Military Game Strategists», 2018, ens parla dels conflictes armats que pateixen països com Síria o l'Iraq, bombardejats i massacrats contínuament per purs interessos econòmics i on milers de xiquets i xiquetes veuen com el seu futur s'esvaeix, si és que alguna vegada havia existit, un futur incert! Xiquets que s'afanyen humilment a conquerir el món amb una estaca de fusta a la mà a manera de fusell, o fent volar un tros de paper que imita un avió de combat, imaginant-se entre tant d'aldarull arquitectònic despoblat que són soldats i lluiten per un territori que es presenta fet cendra.

En la seua mirada, sense esperança de canvi, l'únic futur a les seues mans està en el joc de la guerra. Avions de joguet es posicionen sobre un tauler a manera de joc estratègic militar en què moure una peça implica transformar tota una societat. Enfrontats a una gran foto de soldats militars en posició i front d'atac captats amb una càmera de vigilància termogràfica, el seu color innocent ens hipnotitza per un instant etern. Aquests xiquets juguen realment o són ensinistrats per la nostra societat per a una guerra que pretén ser infinita? Ja veurem...

JOSÉ LUIS LOZA- NO

Biografía

José Luis Lozano (Motril, 1985). Doctor en Bellas Artes por la Universidad de Granada en la especialidad de Pintura. Profesor de la Facultad de Bellas Artes de la Universidad Miguel Hernández de Elche Alicante, Departamento de Arte en el Área de Pintura. Su obra reflexiona sobre el uso de las nuevas herramientas digitales en el proceso de la creación artística. Su trabajo de investigación gira en torno al uso de las nuevas tecnologías de la vigilancia tanto en el campo de la educación como para la creación artística. Sus proyectos exploran la relación entre las ciudades, el territorio y los espacios de poder y la manera que tiene el ciudadano contemporáneo de habitarlas, reflexionando sobre cómo el desarrollo de las urbes modifica patrones sociales y determina nuestra relación con el entorno.

Statement

[Si es que existe un refugio donde se respire paz, ese es sin lugar a dudas el corazón de un niño]

La pieza *Thermoattack*, perteneciente a la serie *Military Game Strategists*, 2018 nos habla de los diferentes conflictos armados que están sufriendo países como Siria o Irak, los cuales están siendo bombardeados y masacrados continuamente por puros intereses económicos y donde miles de niños y niñas ven como su futuro se desvanece, si es que alguna vez existió, ¡¡un futuro incierto!! Niños que se afanan humildemente en conquistar el mundo con una estaca de madera en mano a modo de fusil, o haciendo volar a un trozo de papel que imita un avión de combate, imaginando entre tanto alboroto arquitectónico despoblado a ser soldados que luchan por un territorio que se presenta hecho cenizas.

En su mirada, sin esperanza de cambio, el único futuro en sus manos está en el juego de la guerra. Aviones de juguete se posicionan sobre un tablero a modo de juego estratégico militar donde mover una pieza supone transformar toda una sociedad. Enfrentados a una gran foto de soldados militares en posición y frente de ataque captados con una cámara de vigilancia termográfica, su color inocente nos hipnotiza por un instante eterno. ¿Estos niños están jugando realmente o están siendo adiestrados por nuestra sociedad para una guerra que pretende ser infinita? veremos...

Thermoattack

2018

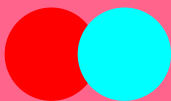
Impressió glicée sobre paper de cotó
120x90 cm

Thermoattack

2018

Impresión glicée sobre papel de algodón
120x90 cm

MA- NOLO PUIG

Biografia

Manolo Puig (Manuel Puig Navarro) (Biar 1958). Vaig estudiar Física i vaig obtenir la llicenciatura en Ciències Físiques (Secció Fonamental) per la Universitat de València el 1981. El 1991 obtinc el màster en Tècniques Visuals (fotografia i vídeo) per la Universitat d'Alacant. Em dedique a la docència en instituts d'ensenyament secundari. Vaig obtenir el títol de professor d'ensenyament secundari (funcionari) el 1997 i la llicenciatura en Belles Arts per la Universitat Miguel Hernández d'Elx el 2012.

Statement

L'ésser humà, des de sempre, cerca valors en els quals puga confiar, que l'ajuden a suportar l'angoixa per la incertesa del futur. La virtut que va aportar més seguretat va ser, durant molts segles, la fe, dominada per les religions de les diferents esglésies. En el temps actual la fe ha sigut substituïda, d'una altra manera, per la ciència i per la tècnica.

Newton va atorgar naturalitat al moviment en línia recta. En l'intent de conciliar la rectitud i la centralitat es descriuen les trajectòries corbes: circumferències, el·lipses, paràboles i hipèrboles, que així es poden classificar, segons la seua excentricitat, les corbes còniques.

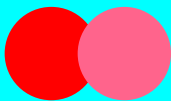
Els cossos celestials dibuixen en el seu moviment aquest tipus de línies, unes de periòdiques, tancades; altres de lliures, obertes. Els hadrons en el LCH, els electrons en els àtoms i molècules desdibuixen, probablement, també superposen ones amb trajectòries descrites aproximadament per línies còniques. Aquestes línies corbes estan formades per rectes que es creuen i es tallen creant i formant noves xarxes.

La tècnica domina la vida de l'ésser humà contemporani marcant-li ritmes i temps. La ciència, per part seua, troba valors fixos emprant una incòmoda abstracció. La constància i independència del sistema de referència, de la velocitat de la llum (postulat II de la relativitat especial) és un d'aquests valors fixos. La velocitat uneix i relaciona l'espai amb el temps.

Pretenc extrapolar líricament la ciència a la sensibilitat; el reticle espaciotemporal, basant-se en la repetició, genera una expressió que emana de l'encaix laberíntic de línies, plans i colors que aporten una causalitat pretesament racional.

La ciència progressa asimptòticament cap a les certituds; de manera semblant a la família d'hipèrboles comparteixen la tendència a la diagonal –la velocitat de la llum– que s'entrecreua, de manera gràfica, amb ones, paral·lèlisme i cercles concèntrics.

MA- NOLO PUIG

Biografía

Manolo Puig (Manuel Puig Navarro) (Biar 1958). Estudié física obteniendo la Licenciatura en Ciencias Físicas (Sección Fundamental) por la Universidad de Valencia en 1981. En 1991 obtengo el Master en Técnicas Visuales (fotografía y vídeo) por la Universidad de Alicante. Me dedico a la docencia en institutos de enseñanza secundaria obteniendo el título de profesor de enseñanza secundaria (funcionario) en 1997 y la licenciatura en Bellas Artes por la Universidad Miguel Hernández de Elche en 2012.

Statement

El ser humano, desde siempre, buscó valores en los que confiar, que le ayuden a soportar la angustia por la incertidumbre del futuro. La virtud que aportó más seguridad fue, durante muchos siglos, la fe, dominada por las religiones de las distintas iglesias. En el tiempo actual la fe ha sido sustituida, de otra manera, por la ciencia y por la técnica.

Newton otorgó naturalidad al movimiento en línea recta. En el intento de conciliar la rectitud y la centralidad se describen con las trayectorias curvas: (circunferencias, elipses, parábolas e hipérbolas); que así se pueden clasificar según su excentricidad las curvas cónicas.

Los cuerpos celestiales dibujan en su movimiento este tipo de líneas, unas periódicas, cerradas; otras libres, abiertas. Los hadrones en el LCH, los electrones en los átomos y moléculas desdibujan, probablemente, también superponen ondas con trayectorias descritas aproximadamente por líneas cónicas. Estas líneas curvas están formadas por rectas que se cruzan y se cortan creando y formando nuevas redes.

La técnica domina la vida del ser humano contemporáneo marcándole ritmos y tiempos. La ciencia, por su parte, encuentra valores fijos empleando una incómoda abstracción. La constancia, e independencia del sistema de referencia, de la velocidad de la luz (postulado II de la relatividad especial) es uno de estos valores fijos. La velocidad une y relaciona el espacio con el tiempo.

Pretendo extrapolar líricamente lo científico a lo sensitivo; la retícula espacio-temporal, basándose en la repetición, genera una expresión que emana del encaje laberíntico de líneas, planos y colores aportando una causalidad pretendidamente racional.

La ciencia progresa asintóticamente hacia las certidumbres; de forma parecida la familia de hipérbolas comparten la tendencia a la diagonal, -la velocidad de la luz- que se entrecruza, de manera gráfica con ondas, paralelismos y círculos concéntricos.

Mosques aceleradas

2020
Oli sobre tela
33x41 cm

Moscas aceleradas

2020
Óleo sobre lienzo
33x41 cm

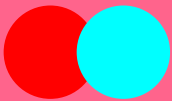
Ones gravitatòries

2020
Oli sobre tela
81x60 cm

Ondas gravitatorias

2020
Óleo sobre lienzo
81x60 cm

OLGA KAPLI- NA

Biografia

Olga Kaplina (Moscou, 1995). Graduada de l'Escola de l'Art de Moscou el 2013. Qualificada com a artista dissenyadora. Durant els seus estudis (2003-2013) es va especialitzar en dibuix, pintura, ceràmica, tapís, pintura a l'aire lliure. Ha participat en diversos concursos internacionals i de tot Rússia, festivals de belles arts (més de vint certificats i diplomes). Actualment és estudiant del màster en Projecte i Investigació en Art, Facultat de Belles Arts, Universitat Miguel Hernandez d'Elx (UMH).

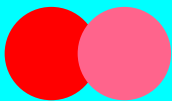
Statement

Ara treballo en el tema del teatre, en la relació i interacció del teatre i l'art; m'agradaria mostrar la bellesa del meu propi món teatral sense perdre ni un sol detall.

En aquest treball vull mostrar la varietat de personatges, imatges, colors i formes del teatre musical. En l'obra podem trobar un entrellaçament de musicals de Broadway, als Estats Units, i del West End, a Londres. Aquests dos llocs són clau per al teatre musical. Són llocs on es concentra una gran quantitat de teatres, on centenars de persones vénen cada dia per a veure amb els seus propis ulls els espectacles grandiosos que sorprenen els espectadors de tot el món. També en aquest treball vull reflectir una part de la cultura russa del teatre musical. Mirant de prop el treball podem trobar personatges místics, que semblen ser d'un conte de fades de fantasia. Aquests són els herois del musical rus *L'última prova*. I la xica del vestit negre no és una altra que Anna Karènina, coneguda a tot el món per la novel·la de Lev Tolstoi. Aquest musical rus ja ha guanyat fama mundial i es representa en altres països. També en el treball podem trobar personatges de pel·lícules musicals, que són populars, fins i tot, entre aquells qui no estan interessats en el teatre.

Tot això forma un sol núvol dels meus pensaments. Per a mi, els musicals són tot l'espectre d'emocions, la meua inspiració. Treballant en la meua tècnica favorita en el meu tema favorit vull transmetre l'atmosfera del món del teatre, compartir la meua passió pel teatre amb persones apassionades per l'art.

OLGA KAPLI- NA

Biografía

Olga Kaplina (Moscú, 1995).
Graduada de la Escuela del
Arte de Moscú en 2013. Califi-
cada como artista-diseñadora.
Durante sus estudios (2003-
2013) se especializó en dibujo,
pintura, cerámica, tapiz, pintura
al aire libre. Ha participado en
varios concursos internaciona-
les y de toda Rusia, festivales
de bellas artes (más de 20 cer-
tificados y diplomas). Actual-
mente es estudiante del Máster
en Proyecto e Investigación en
Arte, Facultad de Bellas Artes,
Universidad Miguel Hernandez
de Elche (UMH).

Statement

Ahora, trabajo en el tema del teatro, en la re-
lación e interacción del teatro y el arte; me
gustaría mostrar la belleza de mi propio mundo
teatral sin perder un solo detalle.

En este trabajo quiero mostrar la variedad de
personajes, imágenes, colores y formas del
teatro musical. En la obra podemos encontrar
un entrelazamiento de musicales de Broadway
en Estados Unidos y de West End en Londres.
Estos dos lugares son clave para el teatro
musical. Son lugares donde se concentra una
gran cantidad de teatros, donde cientos de
personas vienen todos los días para ver con
sus propios ojos los espectáculos grandiosos
que asombran a los espectadores de todo el
mundo. También en este trabajo quiero reflejar
una parte de la cultura rusa del teatro musical.
Mirando de cerca el trabajo, podemos encon-
trar personajes místicos, que parecen ser de
un cuento de hadas de fantasía. Estos son los
héroes del musical ruso "La última prueba". Y
la chica de vestido negro no es otra que Anna
Karenina, conocida en todo el mundo por la
novela de L.Tolstoi. Este musical ruso ya ha
ganado fama mundial y se está representando
en otros países. También en el trabajo pode-
mos encontrar personajes de películas musica-
les, que son populares incluso entre aquellos
que no están interesados en el teatro.

Todo esto forma una sola nube de mis pen-
samientos. Para mí, los musicales son todo el
espectro de emociones, mi inspiración. Traba-
jando en mi técnica favorita en mi tema favo-
rito, quiero transmitir la atmósfera del mundo
del teatro, compartir mi pasión por el teatro con
personas apasionadas por el arte.

El meu món del teatre musical

2020

Aquarel·les i acrílic sobre paper

70X100 cm

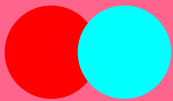
Mi mundo del teatro musical

2020

Acuarelas y acrílico sobre papel

70X100 cm

Rafa Soria -deGal-

Biografia

1977 Benidorm (Alacant)

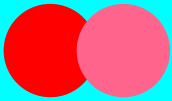
Grau en Belles Arts per la Facultat d'Altea, pertanyent a la Universitat Miguel Hernández d'Elx. -2019-. On també cursa el Màster Universitari en Projecte i Investigació en Art -2020-. La inquietud artística també el va portar a estudiar interpretació en el primer lustre del mil·lenni, triant en aquest cas Espai Guindalera Escena Obera, a la ciutat de Madrid.

La seva línia d'investigació parteix de la necessitat de trobar respostes a preguntes que sorgeixen de DUALITATS, contínues; Cos Vs Ànima, Pes Vs Levitat ... La seva obra també es veu immersa en una faceta existencialista filosòfica. Una recerca contínua de l'Übermensch, el superhome a què advocava Nietzsche.

Statement

El més gran de tots els dualismes filosòfics; treballat a través de vídeo en què ens apareix un cos assegut, desenfocat, que pot ser qualsevol de nosaltres; durant aquest temps no passa absolutament res, però aquest cos està present en tot moment, es mou lleugerament. Convida l'espectador a seure davant de la imatge, a sentir, a reflexionar, a repassar cadascun dels seus actes al llarg de la seua vida. *Cos vs. Ànima* a la mercè d'una voluntat que en moltes ocasions som incapaços de dominar.

Rafa Soria -deGal-

Statement

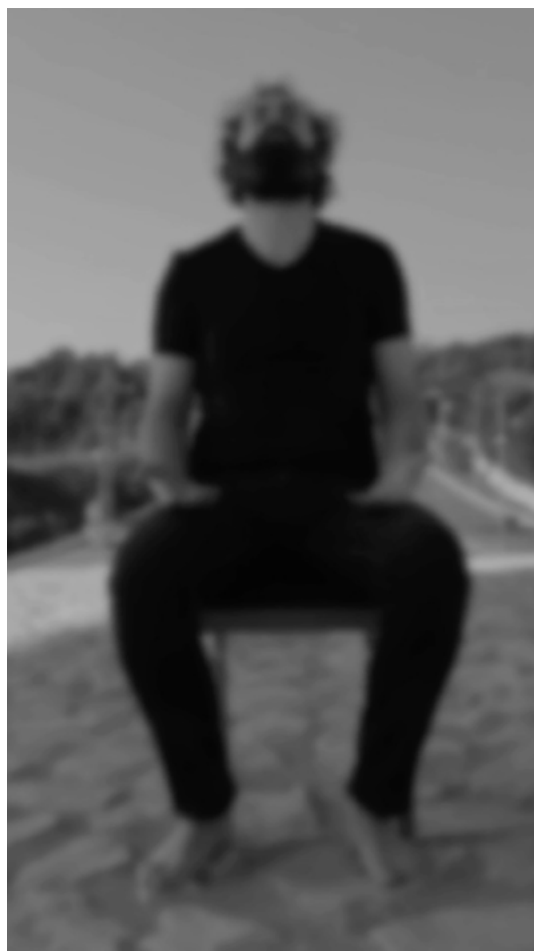
El mayor de todos los dualismos filosóficos; trabajado a través de video donde se nos aparece un cuerpo sentado, desenfocado, pudiendo ser cualquiera de nosotros, durante ese tiempo no pasa absolutamente nada, pero ese cuerpo está presente en todo momento, se mueve ligeramente. Invita al espectador a sentarse frente a la imagen, a sentir, a reflexionar, a repasar cada uno de sus actos a lo largo de su vida. *Cuerpo vs Alma* a merced de una voluntad que en muchas ocasiones somos incapaces de dominar.

Biografía

1977 Benidorm (Alicante)

Grado en bellas artes por la Facultad de Altea, perteneciente a la Universidad Miguel Hernández de Elche. -2019-. Donde también cursa el Máster Universitario en Proyecto e Investigación en Arte -2020- La inquietud artística también le llevo a estudiar interpretación en el primer lustro del milenio, eligiendo en este caso Espacio Guindalera Escena Abierta, en la ciudad de Madrid.

Su línea de investigación parte de la necesidad de encontrar respuestas a preguntas que surgen de DUALIDADES, continuas; Cuerpo Vs Alma, Peso Vs Levedad... Su obra también se ve inmersa en una faceta existencialista filosófica. Una búsqueda continua del Übermensch, el superhombre al que abogaba Nietzsche.

Cos vs. Ànima

2019

Videoinstal·lació. Monitor i cadira
4'33". Dimensions variables

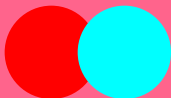
Cuerpo vs Alma

2019

Video·instal·lació. Monitor y silla
4'33". Dimensiones variables.

SUSA- NA GUE- RRE- RO

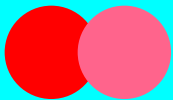
Statement

La sang ens parla del recorregut de la nostra sang per venes i artèries com a camins interiors que ens netegen i alimenten. Camins amb trajectòries d'anada i tornada, bombes i filtres de sang, impulsos i retorns des del cor i cap cap al cor. Aquesta peça de la sèrie «L'Escorxada» ens encoratja a arrancar-nos la pell, per a quedar completament vulnerables i que, això mateix, ens enfortisca. Ens espenta a la catarisi, a l'observació i al diàleg amb les nostres vísceres.

Biografia

Susana Guerrero és artista visual, doctora en Belles Arts, llicenciada en Escultura i Gravats. Ha obtingut beques de residència i producció en art a Grècia (1997), Mèxic (1998, 2000 i 2002), Alemanya (2005) i Itàlia (2009). La seua obra s'ha exposat en museus i galeries dels Estats Units, Mèxic, Grècia, Itàlia, Alemanya, Colòmbia, República Dominicana, Polònia, Cuba i Espanya. Professora de Belles Arts de la Universitat Miguel Hernández d'Elx. Actualment està representada per la Galeria Thomas Jaeckel a Nova York.

SUSA- NA GUE- RRE- RO

Statement

La sangre nos habla del recorrido de nuestra sangre por venas y arterias como caminos interiores que nos limpian y alimentan. Caminos con trayectorias de ida y vuelta, bombas y filtros de sangre, impulsos y retornos desde y hacia el corazón. Esta pieza de la serie "La Desollada" nos alienta a arrancarnos la piel, para quedar completamente vulnerables y que, eso mismo, nos fortalezca. Nos empuja a la catarsis, a la observación y al diálogo con nuestras vísceras.

Biografia

Susana Guerrero és artista visual, doctora en Belles Arts, llicenciada en Escultura i Gravats. Ha obtingut beques de residència i producció en art a Grècia (1997), Mèxic (1998, 2000 i 2002), Alemanya (2005) i Itàlia (2009). La seua obra s'ha exposat en museus i galeries dels Estats Units, Mèxic, Grècia, Itàlia, Alemanya, Colòmbia, República Dominicana, Polònia, Cuba i Espanya. Professora de Belles Arts de la Universitat Miguel Hernández d'Elx. Actualment està representada per la Galeria Thomas Jaeckel a Nova York.

La sang

2019
Cordó i ceràmica esmaltada
202x 106x 13 cm

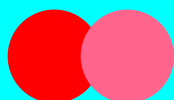
La sangre

2019
Cordón y cerámica esmaltada
202 x 106 x 13 cm.

EXPO

TÀNDEM MUPIA 2020
MÁSTER EN PROYECTO E INVESTIGACIÓN
EN ARTE. UNIVERSIDAD
MIGUEL HERNÁNDEZ
DE ELCHE (UMH)

**Museu de la Universitat
d'Alacant. MUA**
17.09.2020 / 18.10.2020
SALA COOL

TÁNDEM MUPIA

MÁSTER EN PROYECTO E INVESTIGACIÓN EN ARTE
UNIVERSIDAD MIGUEL HERNÁNDEZ DE ELICHE (UMH)

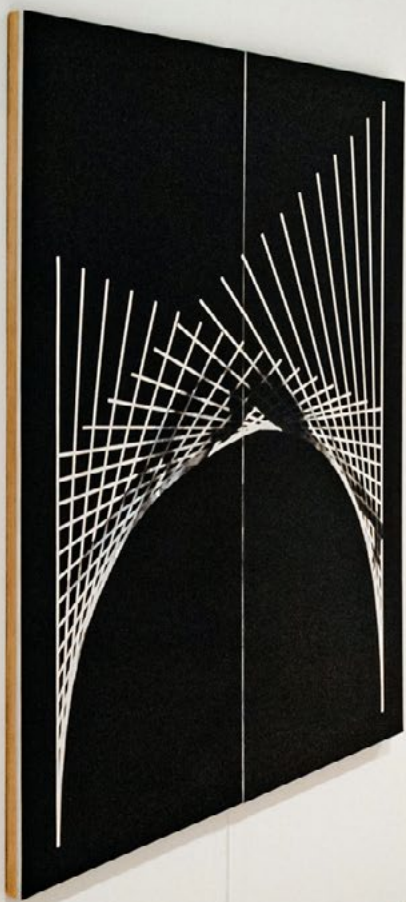
ANNAMARIA PAREJO RIPOLL · BERNABÉ GÓMEZ MORENO
DIANA CHEN · SUSANA GUERRERO · BORJA FERNÁNDEZ
ONSO SÁNCHEZ LUNA · ESTHER YÉBENES · JOSÉ LUIS LOZANO
RAFA SORIA (DEGAL) · DAVID TRUJILLO · OLGA KAPLINA
IVÁN ALBALATE · MANOLO PUIG · INMA MENGUAL

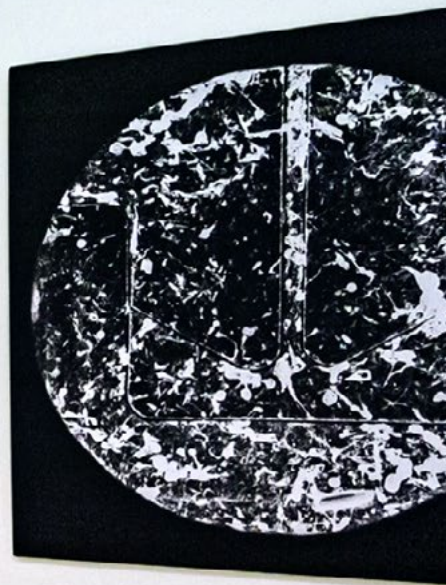

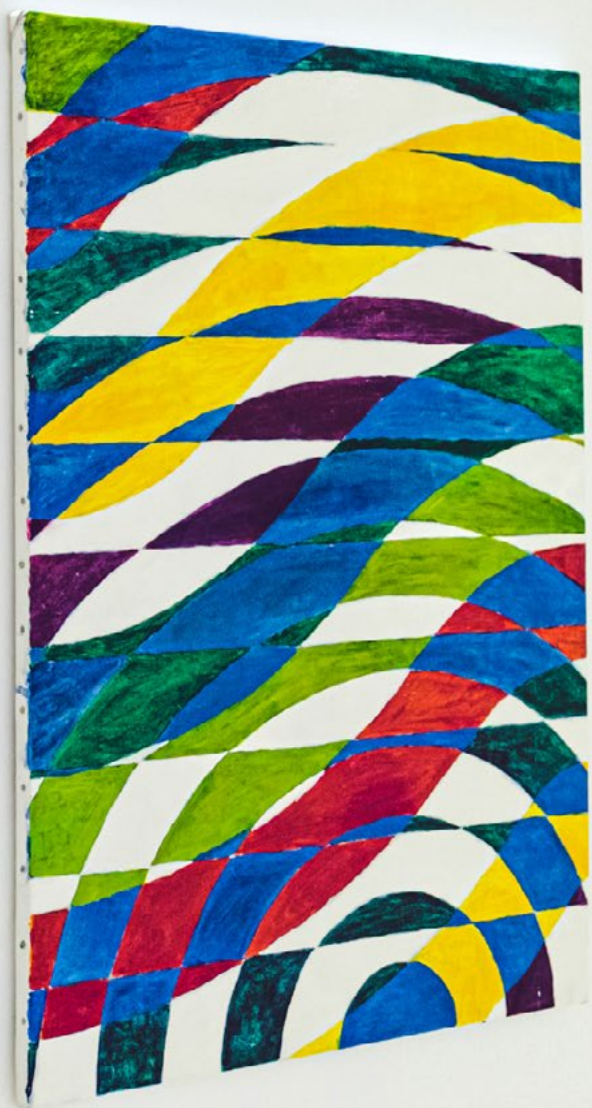
AQUELLO QUE
CONSTITUYE
LA POTENCIA
ABSTRACTA

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

MÁSTER EN PROYECTO E
MUPIA
INVESTIGACIÓN EN ARTE

CÍA
CENTRO DE
INVESTIGACIÓN
EN **ARTES**